

încă din acele timpuri depărtate, de aceea în ȳiuă arëtata eř onoréză gâșcele ear' pe cānī iř chinuesc șiř huiduesc).

Chiar déca s'ar objecta, că Româniř ař fost opriți și impiedecaři dela limba și obiceiurile lor, totu'si pe basa adevărului istoric se respinge de sine acéstă objecțiune, căci:

a). De și tóte popórele cucerite suferé în libertățile și obiceiurile lor naționale, ba încă li se impune și limba cuceritorilor cu rēul scopuř, de a le abate de la cugetările naționale și amorul patriei; dar' neci celuř mai mare despot nu i-a succesuř încă a desfința séu a opri absolut cântecele și danțurile naționale, căci acestea se manifestă într'un mod iresistibil și prin urmare ca un *augur* bun susțin sentimentul național și'lū feresc de a nu se pierde în noeanul timpului și al tristelor imprejurări, întemeiând ast-fel dulcea speranță, că trebuie să sosescă momentul, în care acele popóre vor recăpăta libertatea și drepturile lor naționale. 1) — Prin urmare e evident, că déca

---

1) Cavalerul *I. de Corvin* într'un manuscript «despre cântecele și danțurile naționale.»